

ת"פ 12569/01 - מדינת ישראל נגד יונתן ויצמן

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 14-01-12569 מדינת ישראל נ' ויצמן

בפני כבוד השופט נואה בכור
בענין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יונתן ויצמן

הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד אבי שגב

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד ארץ סמיימי

פסק דין

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מותקן בעבירות של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); ניסוח להסתת גבול לפי סעיפים 25+ 406(ב) לחוק; החזקת סכין שלא כדין לפי סעיף 186(א) לחוק; היזק בדין לפי סעיף 452 לחוק; איומים לפי סעיף 192 לחוק (**2 עבירות**), והתגדות בכוח למעצר חוקי לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969.

על פי המפורט בכתב האישום המותקן, ביום **1.1.14** בשעה 00:00:03 שבו שגא וילאו (להלן: "המתלון"), הנאשם ומספר אחרים, בקרואון במעונות הסטודנטים במלחת אריאל, בו גרות טיקים טפלה וזהבה מיוואב.

בסיום המסיבה נתבקש הנאשם ע"י הבנות לעזוב את המקום, אולם הוא שנשאר במקום וזאת ביגלוfin, ולא שעה לבקשתויהן.

בשעה 04:00 הבנות הלכו לשון והנאשם והמתלון נותרו במקום. המתלון ביקש מהנאשם לצאת מהקרוואן על מנת לשוחח איתו. כשיצאו השניים מהקרוואן - תקף הנאשם את המתלון באמצעות ידיו, ובתגובה- דחפו המתלון, וכתוצאה לכך נפלו השניים על הקרקע.

כתוצאה מההנפילה, נפגע המתלון במצחו, והנאשם נפגע בידו.

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין

במהלך, ובעקבות צעקות המתלוון - התעוורו הבנות ויצאו מהקרואן, ובלב זה ברחו המתלוון והבנות לטור הקרואן ונעלו את הדלת.

הנאשם ניסה להיכנס לקרואן ע"י פתיחת הדלת ואחר כך ע"י ניסיון לפתח את החלונות בשירותים ובסalon.

משלא צלח הנאשם בכך, لكن סein מטבח שהייתה מונחת במקום ושבר באמצעותו את חלון הקרואן.

בשלב זה, בעקבות הזעקה ביטחון המכללה ע"י הבנות ואחרים - שמעו את הצעקות של הבנות במקום, הגיעו אליו חפץ, סייר הביטחון של המכללה למקום.

משמעותו הנאשם - קיליל אותו והתקדם לעברו. סייר הביטחון דרש מנאשם לשבת במקום ואף שם את ידו על נרתיק אקדמי. הנאשם המשיך וצעק לעבר הסייר **"אני אפוץ לך את הראש"**.

בנסיבות אלה, הגיעו השוטרים שלומי לוי ואליהו טובול למקום.

השוטר טובול הודיע לנאשם כי הינו מעוכב בגין מעשיו הנ"ל, והנאשם אמר לשוטר טובול כי הוא רב על בחורה עם אחר, והציבע על קרואן של הבנות שם טענתו נמצאת הבחורה.

השוטר ביקש מהנאשם להתלוות אליו לתחנה, הנאשם התנגד, ובתגובה השוטר טובול הודיע לו כי הוא עצור. בתגובה אמר לו הנאשם **"תזוז מפה לפני שניי אפגע בר"**.

בשלב זה נעצר הנאשם ע"י השוטרים והוביל לנידית תוק שהוא מתנגד בכוח למעצרו החוקי.

בגillum לתחנת המשטרה, הועבר הנאשם לידי השוטר גיא אלואשווילי על מנת שייקח אותו לבית המעצר.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן, ירוש גינויו, ויופנה לקבלת תשקיין, שיבחן בין היתר את אפשרות סיום ההליך ללא הרשותו.

לענין העונש- יטענו הצדדים באופן פתוח.

3. מתסקרים שירות המבחן בעניינו של הנאשם מיום **10.3.16** עולה כי הוא בן 25, רוק, מתגורר בבית אמו ואביו החורג בחו"ל, סטודנט שנה ג' לתואר ראשון במדעי ההתנהגות במכללת אריאל.

בן יחיד מקשר זוגי קצר שקיימו הוריו ללא נישואים. אביו היה נכה צה"ל פגוע ראש שנהרג בתאונת דרכים בעת שהיה בן 11 חודשים, הוכר כחלל צה"ל ועקב כך זכאי הנאשם לזכיות מטעם משרד הביטחוןCitom.

בחיותו בן 5, ביססה אמו קשר זוגי אחר ונישאה לגבר גרוש ואב לילדיים בוגרים. האם עובדת כמורה בחינוך מיוחד, ובعلה עובד בתחום השמירה והבטחה.

הנאשם מתאר קשר קרוב ומשמעותי עימם, לצד תיאורי אדות קשר מורכב עם אביו החורג שלווה לעיתים בקונפליקטים וקושי מצד הנאשם לקבל את סמכותם. הקשר עם האם מתואר כקרוב וחם והוא מהווה דמות

סמוכות ובעל מטעות רבה עבור הנאשם.

במשך תקופה האבחן amo של הנאשם ביקשה לעמוד בקשר עם השירות, וביטהה דאגה לבנה ורצון להציג קשייו, לצד תפיסתה כי ההליך המשפטי המתנהל כנgado - חריג להתנהלותו הרגילה.

ה הנאשם סימן 12 שנות לימוד במהלך אוביון כבעל הפרעות קשב ורכיב, לתקופה קצרה נטל ריטלין, והפסיק ליטול את התרפיה מיום זה.

שירות שירות צבאי מלא כלוחם בשנתיים הראשונות ולאחר מכן עבר לתקheid עורפי (הציג מסמך). פנה לתקheid קרבוי חרב היותו בן יחיד שאינו מחויב לכך.

במושור התעסוקתי - מסר כי למען שחררו מהצבא לפני ארבע שנים עבד בעבודות מזדמנות, בתחוםים שונים, בעובדה בלתי מחייבת.

ה הנאשם השתלב בלימודי תואר ראשון, ומazel לומד בקביעות ומשקיע בכך. מזה חדש סיפורים ספורים אינם עובד, ומסתייע כלכלית באמנו.

מגילון רישומו הפלילי עולה כי אין לחובתו הרשעות קודמות.

בהתיחסותו לנסיבות ביצוע העבירות דן - תאר את הרקע להן בבלתי משותף עם מכרות במכלה. בעבר אישר היה נתון במצב רגשי סוער על רקע דחיה שחווה מצד בחורה עמה ביקש להיות בקשר רומנטי, ותחושים אלו עמדו בסיס פנינו לשתיית אלכוהול מופרצת ביום האירוע.

ה הנאשם התקשה בקבלת אחריות מלאה על מעשיו. היה מסוגל להכיר בכך שהתנהלותו הייתה סוערת ולא נשلتת, וכן הודה שפגע ברכוש, היזק לקרוואן בו שהוא הבוחרות, והטיל אימה על הנוכחים מסביב. עם זאת, ביחס לפגיעה המתлонן - חזר ונקט בגישה קורבנית, תאר כי הותקף על ידו, וכי فعل מצורך בהגנה עצמית.

במפגש עם השירות במהלך תקופה, עלו עדויות אמביוונטיות בכל הקשור למצבו, ההליך הפלילי המתנהל כנgado, ובאשר לנכונותו לשאת בתוצאות מעשיו.

להערכת השירות, לקשים אלו קשור למצבו הרגשי ולקיים בהתבוננות בחלוקת התוקפנים ובהכרה באחריות להתנהגוותו האלים כמי שעלה בפועל ביצוע העבירות.

ביחס לשימוש בחומרים ממכרים - הנאשם מסר כי בעבר הלא רחוק נגש לשימוש בשם מסוכן מסווג קנביס על בסיס יומי במשך שנים. תאר שימוש מזמן באלכוהול אולם לפרקים תאר שימוש מופרז, כפי שקרה באירוע.

תאר כי מעורבותו במקרה זוועה את עולמו והובילה לשינוי בהתנהלותו. לדבריו, מבין הביעיות הקיימות

בשתייה מופרצת של אלכוהול, וכוכם שותה באופן מבוקר ולוועיתם רוחקנות. כמו כן תאר כי הפסיק את השימוש בסמים בכלל.

בדיקות השתן שמסר בשירותיו היו נקיות משרידי סם בכל תקופה האבחון.

בשיחה עמו שלל בעיות בתחום דפוסי השימוש בחומרים ותאר כי העמיך בחלקים אלו במסגרת הטיפול הפסיכולוגי ארכו טוחן אליו פנה מיוזמתו לפני ארבע שנים, על מנת לעבד קשיים שחש במישורים שונים בחיים.

במפגש עמו התרשם השירות מבוחר צעיר ורבלי, בעל מוטיבציה למימוש יכולותיו, שנוכח אופי גידילתו עולימם קשיים רגשיים שהשפיעו על גיבוש זהותו, דמיונו העצמי, תפוקדו, ועל הדרך בה יוצר קשרים בין אישיים.

עוד להערכת השירות, סביר קשיי הרגשיים עללה שימוש לרעה בחישוב, כ███ים מדוח על ההחלטה השימוש בחומרים ושתיית אלכוהול מבוקרת, ומסר בבדיקות שtan נקיות.

ביחס לביצוע העבירה- הנאשם לוקח אחריות חלקית על ביצועה, כשניכר כי ברמה הקוגניטיבית מסוגל להבין את הבעייתיות בתנהגותו, אולם ברמה הרגשית קיים עדין קושי להכיר בחלקיו התוקפניים ולקחת אחריות על התנהגותו האלימה כלפי המתלוון.

בבסיס ביצוע העבירה עמדו רגשות הדחיה והנחיות למול המתלוון והבחורות, עימם התקשה הנאשם להתמודד, ורגשות אלה בשילוב אלכוהול הובילו להתרפות אלימה בה התקשה לשולט.

השירות התרשם כי הנאשם בעל קשיים בויסות רגשי, ונוטה לתגובה אימפלסיבית במצבים בהם חש דחיה או פגיעה ומגיב באופן תוקפני.

בבחינת גורמי הסיכון **להשתנות התנהגות אלימה**- שקל השירות את הקושי של הנאשם בויסות דחפים, נתיחה לאימפלסיביות, דפוסי התקשרות בעיתיות, מיקוד שליטה חיצוני וקשיי בליך אחריות על פגיעתו במתלוון. בנוסף, קיימות עדמות הנונטנות לגיטימציה **אלימה** במקרים מסוימים, הפגנת תוקפנות ואלימות מילולית במצב תסכול, והתייחסות אידישה לתוצאות האפשריות של התנהגות בעבירה הנוכחית, היוו נתון בשכרות בעת העבריות והחזקתו בסיכון.

הערכה שעלהה הינה למסוכנות ברמה **בינונית** ברמת חומרה **בינונית**.

על גורמי הסיכון לשיקום - שקל השירות את תפיסותיו הפרו חברתיות, אלמנטים אישיותיים ללא מאפייניו עבריניים, העדר עבר פולני, כשלא נפתחו לו תיקים נוספים מהARIOע, חלקיו המתפקידים בתחום הלימודים והישגים אליהם מגע, ולkeit חלק פעיל בטיפול פסיכולוגי פרטני במהלך ונווצר כמו גם הסכמתו של הנאשם להשתלב בטיפול בשירות.

במהלך האבחון, עלה הצורך להעמיך בתכני טיפול הקשורים בנטוותיו להגביב באופן אימפלסיבי ובצורך לעבד

רגשות שליליים כמו כעס ואכזבה, בוויסות תגובה ועוד.

בשיחה עם מטפלו של הנאשם- הובן כי לחלקם אלה ניתן מענה במסגרת אולם לא מענה ממקד, וכי יכול להפיק תועלת בשילוב הטיפול בקבוצה בשירות בתחום השליטה בכעסים והתנהגות אלימה.

ה הנאשם הביע את רצונו להשתתף במסגרת קבוצה מסווג זה ולבוד על תכנים אלו.

השירות סבור כי העמדתו בצו מבנן שיכלול מעקב אודוט הטיפול הפסיכולוגי הפרטני לצד השתתפותו בקבוצה טיפולית העוסקת באלים ומתן בדיקות שtan - יהוו מסגרת טיפולית מיליה ובעל גבולות ברורים, שיסייעו לו בהפחחת הסיכון להישנות התנהגות בעיתית.

ה הנאשם ביטא נוכנות לשאת בתוצאות מעשייו וזאת בדרך של בחירה בעבודות לתועלת הציבור, ונמצא מתאים לביצוע צו של"צ.

ה הנאשם ביטא חשש כבד מאפשרות הרשותו בדיון. פנה ללימודיו מדעי ההתנהגות שלדבריו שואף להשתלב בעבודה במסגרת חינוך או טיפול בסיוו לأكلוסיות מגוונות.

לאור האמור, והעדר עבר פלילי, התרשם השירות כי העבירות דין הין חריגות מכלול חייו. נוכח העובדה כי לא נפתחו נגדו תיקים נוספים והפגיעה העוללה להתרחש בעיטה של הרשותו בדיון- המליך השירות על ביטול הרשותו, לצד העמדתו בצו מבנן למשך שנה ותלת צו של"צ בהיקף 120 שעות (9 שעות שבועית), במסגרת "רשות קהילה ופנאי" בחולון במتن"ס "קלין" בסיוו בהכנות שיעורי בית לילדים, שתהווה ענישה קונקרטית ובצדה תרומה לחברה.

4. **בשלב הטיעונים לעונש העידה אף אמו של הנאשם.**

معدותה עולה כי ממוצע הציונים של הנאשם פחת, ולאחרונה חזר ועלה בעיקר לאחר שהגיעו להסדר הטיעון. בקיים הוא יוזם פרויקט של סירת מתנדבים, שהלכו לגנים הציבוריים אליהם מגיע נוער בחולון.

עד לפניה כחודשים הנאשם עבד, ופרנס את עצמו. רוצה שהוא יחזור לעבוד ויפרנס את עצמו.

5. מטיעוני ב"כ המשימה לעונש עליה כי הנאשם יליד 1990, ללא הרשות קודמות, הודה והורשע בכתב אישום מתקון, על אף ניהול הוכחות, בשל קשיש ראייתם שעלו במהלך ניהול התקיק.

האירוע נושא חומרה רבה הוואיל ונוסוב סביר היהו הנאשם בגילופין, וכן הסלים לכדי אלימות כלפי המתלוון- עליה הנאשם אינו נוטל אחריות.

במהלך האירוע, הנאשם הטען בטענה ששכנן שמש כאמצעי לשבירת החלון, אך כיוון שהיה בגילופין במהלך אירוע

האלימות שהסלים, היה מקום לימוש הפטנציאלי הקטלי מהכו אַל הַפּוֹעֵל שֶׁל הַסְכִּין.

בנוסף, הנאשם התעקש להיכנס לקרואן תוך שהוא מאים על איש בטחון, לא חדל מעשי, גם כשהגעו שוטרים למקום, איים על השוטר והתנגד למשטר.

מתחם העונש החולם נע בין מס' חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשים מאסר בפועל, כשל עונשו של הנאשם לעמוד על 6 חודשים מאסר בפועל.

אין ראיות או אינדיקציות לכך שה הנאשם הוכה במסגרת מעצרו ע"י מי מהשוטרים.

למרות המלצה הتفسיר, יש להוות הרשות על כנה, לא נמצא נימוקים לחירגה מהכל בהתאם להלכת "כתב", וקבלת המלצה שירות המבחן בעניין זה כמוות אישור לכך כי כל סטודנט באשר הוא- זכאי לחסינות מפני הרשותה בדיון.

במקרה זה לא נמצא פגיעה קונקרטית ממשית בעתידו של הנאשם.

מתוך עולה כי הנאשם אינו עובד וمستיע בעמו כלכלית, סטודנט למדעי ההתנהגות, וזה לבדוק לא מספיק להימנע מהרשעה.

אף במקרים בהם סטודנטים מצויים בשלבים מתקדמים בלימודים בהם נדרש הסמכה למתן רישיון - לא היה בכך די להימנע מהרשעה כאשר לא הונחה פגעה קונקרטית ממשית, לצד העובדה כי הנאשם נוטל אחריות למשיו בכל הנוגע לחלקו האלים.

מהتفسיר עולים אלמנטים הקשורים לנושא של תוקפנות ואלימות - נתן שמתעצם נוכחות העבירות בהן הורשע.

אין בנסיבות האישיות של הנאשם כדי לגבור על האינטרס הציבורי, ולכן יש להוות את הרשותה על כנה, לאור חומרת העבירות המבוצעות כלפי שוטרים, לצד היעדר פגעה קונקרטית ממשית.

בנסיבות אלה יש בהמלצת השירות משום סטייה ניכרת- הן ביחס לסוגיית הרשותה של הנאשם והן ביחס להמליצה הסופית בעניינו, של ביצוע שירות לתועלת הציבור.

לאור האמור, בימ"ש מתבקש להוות את הרשותה על כנה, ולהשיט על הנאשם 6 חודשים מאסר בפועל, מע"ת, קנס והתחייבות ופיצוי.

ב"כ הנאשם טען מайдך לעונש כי הנאשם תקף את המתлон באמצעות ידיו- בדחיפה. האירועים שהביאו **لتקיפה** זו מטופטים, ומעליהם שאלות כשמחד- המתلون עצמו טען כי נדחף אך אכן בטוח שהוא נפל בגל

הדחיפה, ואילו הנאשם היה מוטשטש משתה.

השעה הייתה מאוחרת, המתלון ושתי הבנות ניצלו את היות הנאשם מוטשטש משתה ועייף והציגו גרסה שלכאורה המתלון היה פסיבי לכל אורך הדרך, והנאשם הוא זה שביצע את העבירה, כשבעת חקירת המתלון התגלו סטירות בעדות:

כך למשל הודה בחקירה כי סיפר לרופאה שהוא היה מעורב בקטטה ולא הותקף.

במהלך החקירה הודה המתלון שלא היה רק פסיבי כלפי הנאשם, אלא ממש אחז בו והשתמש בכוח על מנת למסכו לרצפה להכוותו. המתלון אמר כי ככל הנראה הוא נפל מהמכה, ובכך טען שהוא לא יודע מה גرم לו לפול.

כשהמתלון התחיל להרגיש שהחקירה גורמת לו לסתירות גדולות בעדותו, הוא ביקש להפסיק את החקירה באופן עצמאי, התיעץ במשך 10 דקות עם התובעת, וזאת מתוך חשש שהוא עלול לעמוד לדין בעצמו וחושש שיואשם בעדות שקר.

כל העדים, לרבות המתלון, העידו כי הנאשם היה שקט טרם היציאה מהקרואן, סירב לצאת ללא הרמת קול או התנהגות תוקפנית, ופשוט היה מכונס בעצמו.

המתלון רצה להוציא את המתלון מהקרואן בכל מחיר, ככל הנראה על מנת לקיים יחסי מין עם אחת הבנות, השתמש בכך על מנת להוציא את הנאשם מהקרואן, וניצל את היותו במצב גילוף.

בנוסף, אין עדים לתקיפה.

לענין ניסיון הסגת הגבול - הנאשם ניסה להכנס לתוך הקרואן שבעזרת המתלון, אך דקotas מועטות לפני כן המתלון חתר את הנאשם חתר עמוק בשורש כף ידו ואז ברחו כל השלשה לקרואן, לאור עדותה של אחת העדות לפיה ניסתה למנוע מהמתלון לחתר את הנאשם, וניסתה להפריד.

העדוה טענה כי ניסתה למנוע את המאבק בין הנאשם למתלון, כפי שהוצע שלכאורה הנאשם הוא התקף, וכי טרם הניסיון ניסה לקרואן המתלון חתר עם בקבוק שבור את הנאשם חתר עמוק וכואב בידו, ואף הוגשה תמונה החתר, כשלבסוף - ברחו המתלון והעדות לקרואן והשאירו את הנאשם מדם מחתך עמוק בפרק כף היד, מבלי שהזעיקו אמבולנס, ורק התקשרו לטייר הביטחון.

בנסיבות אלה, כשהנאשם מושפל, מוכה, מדם ועייף עקב השעה המאוחרת- הוא ניסה להכנס לקרואן, בתנאים בהם האדם הסביר היה מאבד את שיקול הדעת, ההיגיון וקור הרוח, וכן- מדובר רק בניסיון ולא בכניסה.

לענין החזקת הסיכון שלא כדין - כיוון שמדובר בחגיגת יום הולדת, כשהעדויות מעלו כי הנוכחים שתו אלכוהול ואכלו עוגה, הוציאו כלי מטבח, צלחות, כפות וסכינים, והנאשם הפצע עז בחף ראשוני שהיה קרוב אליו, בסיכון המטבח שהייתה מונחת על המדרגות של الكرואן, והחל להשתמש בה על מנת לקרווע את הרשת של החלון בקרואן.

כל שלושת העדים לרבות המטלון ציינו שלא הרגשו מאויימים מהסוכן. הנאשם לא הילך למקום אחר על מנת להביא סיכון אלא גישש בידו זהה הדבר הראשון שהוא תפס, ובאותה מידת יכול היה לתפוס מקל, אבן או כפית, עם זה לשבור את החלון.

معدוזיות עולה כי עד שהגיעה המשטרה לשטח, למעט החתר שהיה לנואם על היד- אין עדות למכה פיזית או פצעה או דימום כזה או אחר.

הוצגו בפני בית המשפט תמונות בהם נראה הנאשם עם חתכים עמוקים בצווארו, פנסים בעיניו, כלו שבור, מוכה, מדםם, וכל זאת כשייש מס' עדים שאומרים שטרם משטרת ישראל אספה אותו לחזקתה הוא היה בסדר למעט חתר מהיד.

יתכן **שהתנגדותו למעצר** הייתה מכיוון שהמעצר היה אלים. הוא התנגד למעצר, אך הוא התנגד למעצר כשהוא קשור ואזוק כשרביכים לו, שכל מה שהוא מבקש זה שיעזבו אותו.

האוימים שהנואם מודה בהם - נעשו באותה מסגרת, לאחר שעבר את אותו לילה, וקצת קשה היה לו לשלוט בעצמו.

היי מחדלי חקירה- כמו למשל שהמשטרה צילמה את המטלון, ואת הנאשם- לא צילמה כלל.

הנואם בן 25, סטודנט מצטיין, ללא הרשות קודמות, כשלכל הרשותה פלילת תהיה השפעה רבה על יכולתו להשתלב במקומות תעסוקה שונים, לרבות ממשלתיים, ולהתקדם בהם.

הנואם בן למשפחה נורמטיבית, מדובר בעבירה חד פעמית, הנאשם עצמו תרם ותורם רבות לחברה, בעבר התנדב לטיפול בקשישים, עבד בתור מדריך בפנימיות "דרך אמונה" בדרום, התנדב בעבודה עם ילדים בסיכון בירושלים "שבותות וחגים", שירות שירות של שנתיים וחצי כלוחם, למרות שאביו הוא חלל צה"ל, הוא בן יחיד, ובשנה האחרונה הוא עבר לשרת בעורף.

הנואם מקבל טיפול פסיכולוגי מזה מס' שנים, ומכל את הקשיים שלו. מדובר באדם שעתידו חשוב לו מאוד, כמו גם התרומה לחברה.

המלצת הtester הינה לבטל את הרשותו.

לאור האמור, בימ"ש מתבקש לקבל את המלצה שרות המבחן ולבטל את הרשותו של הנאשם ולהטיל עליו צו של"צ וצו מבנן.

הנואם הוסיף כי שירות בצה"ל שירות קרבוי במשך שנתיים וחצי.

לגביה הגישה הקורבנית שלו בתסaurus - היה לו קשה לצאת ממנה, אבל היום במקום שלוקח אחריות, היה צריך לפעול אחרת בסיטואציה שנוצרה, ולו היה חוזר אחרת היה פועל אחרת. רוצה להשאיר את המקרה זהה מאחריו, לפתח דף חדש, ולצאת לדרך חדשה.

5. דין ומסקנות

בהתאם לעקרון ההלימה, יש לקיים יחסי חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו, כאשר מתחם העונש ההולם וגזרת עונשו של הנאשם תעשה בהתאם לכך, ותוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגה, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (**סעיפים 40ב ו-ג(א) לחוק**).

במעוין פגע הנאשם בערכים מוגנים שעוניים שמיירה על שלומו, בריאותו וגופו של הפרט, הגנה על שלונות נפש, ועל קניינו.

כמו כן קיימת פגעה בערכי שלטון החוק, ושמיירה על הסדר הציבורי.

מנסיבות הקשורות בביצוע העבירות עולה כי מדובר באירוע מתמשך שהסלים החל مجرימת נזק לרוכש ע"י הנאשם, דרך אלימות פיזית, וכלה באוימים והתנגדות למעצר.

בעת האירוע היה הנאשם שרוי בגילוףין, לא שעה לבקשתו של הבוחרות לעזוב קראון בו התגוררו. כשיצא עם המתلون מחוץ לקרואן-דchap את המתلون באמצעות ידיו, ובתגובה- דחפו המתلون, וכתוצאה מכך נפלו שניהם על הקרקע, המתلون נפגע במצחו וההוּא בידיו.

גם לאחר כניסה המתلون והבנות לקרואן ונעלמתו הנhoeן מחוץ לדלת, לא התעשתו הנאשם ועצב את המקום - אלא אדרבא- הסלים התחנגותו.

כך, ביסה להיכנס לקרואן ע"י פטיחת הדלת והחלונות בשירותים ובסלוון, ולבסוף- לנק סכך-מטבח שהייתה מונחת במקום, ושבר את חלון קרואן.

אף בשלב זה, בו הגיע סיר הביטחון למקום, בחר הנאשם להמשיך בהתחנגוות משוללת רסן, קילל את הסיר, איים עליו ובאומרו "אני אפוצץ לך את הראש", ולא שעה להוראותיו.

הסלמה נוספת התרחשה עת הגיעו שני השוטרים למקום, ובתגובה לעיכובו ל תחנה |איים על השוטר "תזוז מפה לפנוי שאני אפגע לך", נערר על ידם, והוביל לנידית תוך שהוא מתנגד בכוח למעצרו החוקי.

מתחם העונש ההולם הכלל בנסיבות אלה נען בין מספר חדשן עבודות שירות ל-14 חדשן מסר בפועל.

לאור האמור, מצויים מעשי של הנאשם ברף הנמוך- ביןוני של מתחם, הויל ומחד גיסא- מדובר באירוע

מתmeshב, כשהנאים בגילופין, שהסלים וכלל אלימות מילולית ופייזית, תוך פגיעה ברכוש ובגוף, ועבירות נגד השוטרים, ומайдן- אין להתעלם לכך כי מדובר באירוע אחד, חד פעמי, כאשר מכלול העבירות מציר תמונה חמורה, אך נסיבות כל אחת מהעבירות לכשעצמה- אין ברף הגבואה של ההתרחשות.

כך, **התקיפה** עניינה דחיפת המתלון ג' Да, ללא שימוש בנשק קר או גרים חבלים, **האיומים** כוללים תוכן של פגיעה בגוףם של השוטרים אך איןם מלווים בנשק או באיום פיזי כלפיهم, החזקת הסcin- אינה לשם מטרה של שימוש בסcin ככזו על מנת לשבור את החלון בלבד, והנזק לרוכש- עניינו שבירת החלון בלבד.

זאת ועוד, אני מסכימה עם טענות ב"כ הנאים, לפיהן אין לבחון כל עבירה באופן מנוקך מכלול נסיבות האירוע, באופן היקול למד על הלך רוחו של הנאים באותה עת, ועל המזוקה בה היה שרוי.

דברים אלה מקבלים משנה תוקף מקום בו בנסיבות אלה דיווחה המאשימה אודות קשה ראיית ביתיק שהביא להסדר הטיעון (עמ' 76 ש' 9), בין היתר- עדויות וראיות בדבר היוות האירוע בעל אופי של קטטה על רקע רגשי רומנטי.

בעניינו- גרם הנאים לנזק **בגוף** - במצוות של המתלון, **וברכוש- לחalon הקראון**, אולם האירוע עלול היה להסתיים באופן חמור יותר, han לרוכש והן לגוף, בעיקר נוכח היומו של הנאים שרוי בגילופין, שהמשיך בהתנהגות פרועה (**סעיף 40ט(א)(3) ו-(4) לחוק**).

מתמנונות שהוגשו במסגרת תיק זה, עולה כי באירוע זה ספג גם הנאים פגיעות גופניות ונגרמו לו חבלות רבות בפניהם, צווארו אוזנו וחזאו.

מןاسبות שאינן קשורות לביצוע העבירות עולה כי מדובר בנאים צעיר, כבן 25, סטודנט שנה ג' לתואר ראשון במדעי ההתנהגות במכיללת אריאל, ללא כל עבר פלילי, שף לא שב להסתבר בפליליים בשנתיים שחלפו מאז האירוע ועד היום (**סעיפים 40יא(10) ו-(11) לחוק**).

מהתסקרים עולה כי הנאים ניהל אורח חיים נורטטיבי עבור לאירוע ולאחריו, וכי לא זו בלבד שתרם למדינה בעת ששירת בצבא כלוחם, חרף היומו בן יחיד, אלא אף נוהג לתרום רבות למדינה במסגרת התנדבותיות שונות.

עוד עולה מהתסקרים כי ברקע לעבירות - מצב רגשי סוער בו היה נתון בעת האירוע על רקע דחיה שחווה מצד בחורה עמה ביקש ליהות בקשר רומנטי, כמו גם רגשות נחיתות למול המתלון והבחורות, עימם התקשה להתמודד, ורגשות אלה בשילוב אלכוהול הובילו להתרצות אלימה באירוע -בה התקשה לשלווט.

יש לציין כי גם שהנאים הודהו במסגרת הסדר טיעון, במהלך ניהול הנסיבות, שף הוביל לתיקון כתוב האישום לקולא עניינו ואף חסר זמן שיפוטי מסוים, הרי שבפני השירות התקשה בקבלת אחריות מלאה על מעשיו (**סעיפים 40יא(4) ו-(6) לחוק**).

מהתסיקר עולה כי הגם שהוא מסוגל להכיר בהתנהלות סוערת ובלתי נשלטת מצדוי, הודה בפגיעה ברכוש ובאיומים, הרי שביחס לפגיעה המתלוון - חזר ונקט בגיןה קורבנית, כאשר ברמה הקוגניטיבית מסוגל להבין את הביעיותות בהתנהגותו, אולם ברמה הרגשית קיים עדין קושי להכיר בחלוקת התוקפנים, ולקחת אחריות על התנהגותו האליםם כלפי המתלוון.

עם זאת, יוער כי בפני ימ"ש ל淮南ו הנאשם אחריות על התנהגותו, התיחסות לגישה קורבנית זו עמה מתמודד, שכןך כי מפנים את חומרת מעשיו.

עוד עולה כי בדיקות השtan של הנאשם למציאת שרידי סם נמצאו נקיות, באופן המתישב עם דבריו לפיהם חדל משימוש בחשיש, ומתאר שתית אלכוהול לעיתים רחוקות ובצורה מבוקרת.

מהאבחן עולה כי הנאשם בעל קשיים רגשיים שהופיעו על גיבוש זהותו, דימויו העצמי, תפוקדו ועל הדרך בה יוצר קשרים בין אישיים, אשר קיימים אצליו קשיים בהתבוננות בחלוקת התוקפנים ובהכרה באחריות להתנהגותו האליםם ביצוע העבירות, בעל קשיים בויסות רגשי ונותה לתגובה אימפלסיבית במצבים בהם חש דחיה או פגיעה, ומגיב באופן תוקפני.

על גורמי הסיכון בעניינו נמנינם קשייו בויסות דחפים, נטייה לאימפלסיביות, דפוסי התקשרות בעיניים, מיקוד שליטה חיצוני וקשייו בליקחת אחריות על פגיעתו במתלוון, עדמות הנותנות לגיטימציה לאליםם במקרים מסוימים, הפגנת תוקפנות ואליםם מילולית במצבי תסכול, והתייחסות אדישה לתוצאות האפשרות של ההתנהגות בעבירה הנוכחית, הייתו נתון בשכרות בעת העבירות והחזקתו בסכין.

עם זאת, מצאתי כי נכון נסיבותו האישיות המפורטות, הייתו של אירוע זה חריג ויוצא דופן בנוף חייו, כמו גם סיכון שיקומו כשל עתידו לפניו - יש להקל עם הנאשם, לסתות ממתחם הענישה ל科尔א, בהתאם לסעיף 40(א) לחוק, ולבטל הרשותו בהתאם להמלצת השירות.

בהתאם לתנאים שהתויה בימ"ש העליון בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, נב (3) 337, הרי שסיום הליך פלילי ללא הרשותה אפשרית מקום בו ההחלטה פוגעת הענישה חמורה בשיקום הנאשם, וסוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה על הרשותה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקול הענישה האחרים.

בכל הנוגע לסוגי העבירות - חומרת האירוע היא נכון של האירוע מתמשך - במהלךו נהג הנאשם שלא כדין, אולם בחינת כל עבירה לכעטמה מעלה כי מדובר במעשה בעירות ברף הנמור, כאמור לעיל.

יתרה מכך, יש בהשתלבותו של הנאשם לימודי מדעי ההתנהגות ותוכנותו להשתלב בעבודה במסגרת חינוך או טיפול לכשעטם כדי להציג על פגיעה קונקרטית בנאשם, ولو באופן מסוים. אך בנוסף הרי שנסיבותו החיריגות של אירוע זה, כשהරקע לו אינו בהיר די צרכו, ובמהלכו נחבל הנאשם חבלות קשות, בז בבד עם עובדת העובדה של הנאשם בחור צער ונוירומטי לחלוין עבר לאירוע, והמלצת השירות, הרי שהשתכנעתי כי

הנזק שעלול להיגרם לו גובר באופן בלתי מיידי על פני כל תועלת או אינטראס ציבורי שבחרשעתו בדיון.

בנסיבות אלה, החלטתי כי אין בהרשות הנאשם בגין איורע זה, שambilי להקל ראש בחומרתו- מהוות בבחינת מעידה חד פעמית באורך חייו, בשל מצוקה רגשית רגשית שחווה בערב האירוע- משום עונש ראיי דין.

זאת ועוד, כפי שעולה אף מהתסקירות הרו' שקיים בעניינו של הנאשם גורמי סיכוי רבים **לשיקום**, ובכלל זה נמנים תפיסותיו הפרו חברתיות, אלמנטים אישיותיים ללא מאפייני עברינוות, העדר עבר פלילי, ככלא נפתחו לו תיקים נוספים מאז האירוע, חלקו המתפקידים בתחום הלימודים והישגיו, ולקחת חלק פעיל בטיפול פסיכולוגי פרטני, כמו גם הסכמתו להשתלב בטיפול בשירות.

למען הסר ספק יובהר, כי דברים אלה אינם מיתרים את הצורך בהטלת פיקוח על הנאשם ושיובו בהליך טיפול.

לצד ביטול הרשותו, וכן ההתרשם מרמת סיכון ביןונית בעניינו, אין מנוס משילוב הנאשם בתוכנית טיפולית במסגרת השירות, לצד העובדה כי מטופל בטיפול פסיכולוגי פרטני מזה כארבע שנים, ובמסגרתו מעבד קשיים שחש במישורים שונים בחו"ל, זאת על מנת לסייע בידו להתמודד עם קשייו, ולהפחית את רמת מסוכנותו.

לאור האמור, נוכח חומרת העבירות ונסיבות ביצוען, העדר עבר פלילי, המלצה השירות, הוודאותו ותיקון כתוב האישום לקולא, מצאתי כי יש בענישה שהומליצה ע"י השירות כדי לקיים את עקרון ההלימה בנסיבות אלה, וזאת תוך סטייה ממתחם הענישה- לשם שיקומו של הנאשם.

6. לפיך הריני לבטל את הרשותו של הנאשם בדיון, וקובעת את העונשים הבאים:

- א. צו מבנן לשך שנה, בו יהא גם מעקב אחר הטיפול הפסיכולוגי הפרטני שמקבל הנאשם.
- ב. של"צ בהיקף 120 שעות ע"פ תוכנית שירות המבחן - כאשר תחילתן תעוכב ב- 30 יום בהמשך לבקשת ב"כ המאשרה על מנת לבדוק את עמדתה.
- ג. תחתם התחייבות ע"ס 5,000 ל"ח להימנע במשך שנה מכל עבירה בה הודה הנאשם. לא תחתם - "אסר הנאשם לשך 45 ימים.
- ד. פיצוי למטלון בסך 1,000 ל"ח - שישולם עד ליום 1.9.16.

7. זכות ערעור לבית המשפט המחויז תוך 45 ימים.

.8 עותק ישלח לשירות המבחן.

ניתן היום, י"א ניסן תשע"ו, 19 אפריל 2016, במעמד הנוכחים.